

SÜTE DÜŞEN KURBAĞALAR

Bir zamanlar iyi arkadaş olan iki kurbağa varmış. Bu arkadaş olan kurbağalar, ormanda zıplaya zıplaya, vıraklaya vıraklaya gezerken karşılırlarına derin bir çukur çıkmış. Kuyuya yaklaştıklarında içinin saf sütte dolu olduğunu gören bu kurbağaların ağızları sulanmış tabii... "Ne yapıp edip bu sütte içmeliyiz!" demişler birbirlerine. Sağa sola zıplayıp ne deneseler de bir türlü ulaşamamışlar süte. En sonunda dayanamayıp çukura atlamış her ikisi de.

Sütü içmişler, içmişler... Doyuncaya kadar içmişler. Bu arada sütün seviyesi de düşmüş. Bizim iki arkadaş bakmışlar ki kuyunun dibine doğru sürükleniyorlar. "Hemen buradan çıkmalısınız!" demiş bir kurbağa. Öteki de başını sallamış "evet" der gibi.

Kurbağalar başlamışlar zıplamaya. Ama nafi.. Sütün içinde yukarı zıplamayı bir türlü başaramamışlar. Çünkü zıplamak için katı bir yerden destek almaları gerekiyormuş. 5 dakika, 10 dakika derken artık yorulmaya da başlamışlar.

Ümitsizliğe kapılan bir kurbağa "Buradan kurtulamayacağız!" diyerek vıraklamaya başlamış. Arkadaşı, "Öyle deme! Hele bir azim gösterelim, çabalayalım!" dediyse de arkadaş çoktan kendini sütün içine bırakmış ve kuyunun dibine doğru batmış. Diğer kurbağa ise "Evet çok zor durumdayım! Ama bu hemen pes etmemi gerektirmez. Sabredeceğim ve tüm imkânlarımı kullanıp çalışacağım." demiş ve durmadan zıplamaya başlamış. Zıplamış zıplamış, zıplamış... O kadar çok zıplamış ki süt yavaş yavaş yağlanmaya, katılaşmaya başlamış.

Çok sevinen kurbağa daha çok zıplamış, daha çok zıplamış ve bir süre sonra sütün üstünde yağ tabakasından katı bir yer oluşmuş. Buraya çıkan kurbağa, bir zıplayışta kuyudan kurtulmuş.